

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeio, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Sacris initiatur Ignatius: & de rebus ab eodem, & sicijs in Veneta ditione
gestis. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

nis maxime Hispanicæ collatione accessisset, quod aureorum amplius ducentorum summam expleret; socij ne quid ex eo viatico præterquã in vsum votiux navigationis attingerent, apud mensarios pecunia omni deposita, & Romæ victum emendicantes, admirabile dedere spectaculum ijs qui coram Pontifice differentes illos audierant: & deinde quemadmodum venerant, sic Venetias prorsus egentes ac vacui reuerterunt.

Sacris initiatur Ignatius: & de rebus ab eodem & socijs in Venetia ditione gestis. Cap. IV.

POST hæc, diligenti adhibita præparatione, cum ad eiusdem Legati Veralli pedes perpetuæ paupertatis & castimonix nuncupassent vota, diuini amoris igne succensi, mirante ac maiorem in modum approbante populo sese denuò ad præstinis illos labores & assidua pauperû ministeria retulerunt. Deinde in exitu mensis Iunij D. Ioannis Baptistæ die natali, Ignatius & reliqui laici per omnes ordinum
gra

gradus ad apicem sacerdotij ab Arbēsi Episcopo euecti sunt, tanta non modo ipsorum, sed etiam Episcopi laetitia & animi voluptate, vt sese inter eiusmodi cæremonias nihil vniquā simile sensisse affirmaret. Interea Patribus neque in eam diem vlla fuerat in Palæstinam transmittendi facultas; & eo ipso tempore cum graue bellum ex foedere Christianorum principum, Venetos inter & Solymanum Turcam exarsisset, sublato repente commercio, omnis non modo peregrinorum, sed etiā institorum nauigatio conqueuit. vt satis appareat, cæleste numen iratum genitibus iis, quæ creditum sibi regnū Dei per summum olim scelus negligentiamque amisere; Apostolicum hunc, deuotumque sibi manipulum, in alias longe nationes atque prouincias iustitiam ante iudicio destinasse. Itaque propter eam quam dixi causam, spe traiciendi sublata, quamquā voti religione soluti videri propemodum poterant, tamē ne quis omnino scrupulus animis insideret, finem anni vertentis, vti Parisijs antè decreuerant, prorsus

fus

sus exspectare, seque interim tum ad sa-
 cerdotij primitias diuinæ maiestati li-
 bandas omni diligentia comparare; tū
 eriam post multā precationem & absti-
 nentiam, proximis operam ex inslitu-
 to nauare constituunt. Id quo liberius
 atque commodius facerent; ex tantæ
 vrbs celebritate ac frequentia, in fini-
 tima eiusdem ditionis oppida aliō at-
 que aliō recepere sese: vt si forte (quod
 tamen in præsentia vix fieri poterat)
 bello sedato præter opinionem transi-
 tus patuisset, è propinquo Venetias cū-
 cti simul accurrerent. Franciscus ergo
 Xauerius, & Salmeron, ad montē Cel-
 sum (id vico nomen ab vrbe Patauio
 millibus passuum fere X V.) secessere,
 Ioannes Codurius, & Hozius, Taruifi-
 um; Claudius Iaius, & Simon Roderi-
 cus Bassanum, oppidum agri Patauini;
 Paschasius & Bobadilla, Veronam; I-
 gnatius vero, Faber, & Laines, cum Vi-
 cetiam perijsſent, hanc vitæ rationem
 iniere: Erat extra urbem domuncula
 ruinosa & deserta, nullis foribus aut fe-
 nestrarū obicibus, vento cuiuslibet per-
 uia. id sibi diuersorium, ne cui molesti
 am

am exhiberent, atq; vt ab vrbanō stre-
pitu remoti liberius vni Deo vacarēt,
memores insuper stabuli, quod Regē
ipsum angelorum nostra causa nascentem
olim exceperat, vnanimis delegerunt,
quotidianis muneribus ita inter se
distributis; vt vnus ad custodiam di-
nerforij, & paucula vict⁹ ministeria re-
maneret (qui ferme erat Ignati⁹, quod
propter nimiam lacrymarum copiam
grauiter ex oculis laboraret) reliqui
duo urbem ingressi, cibum in singulos
dies emendicarent: quod ab ea functi-
one superesset otij, totum id omnes
caelestium rerum contemplationi &
prædicationi tribuerent. In hoc vitæ
genere cum quadraginta iam dies nō
minori caelestium donorum copia, &
animorum voluptate, quàm corpo-
rum vexatione, & carnis incommodo
perstitissent, quanto nimirum spatio
temporis, Christum ipsum Dominū
ac magistrum, ante quàm turbe sese
committeret, abstinuisset cibo, & in e-
remo cum bestiis latitasse meminerāt;
ad eos reuifendos Taruisio repēte Co-
durius affuit. cuius accessu læti, cū spiri-
tus

strenuam
arēt,
Regē
scen
lege
nter
n di
a re
uōd
iam
iqui
illos
cti
nes
i &
vitæ
s nō
, &
po
odo
atio
inū
fese
n e
erāt;
Co
piri
tus

nis vehementiam ex ea solitudine, assiduitate precandi, ieiunijsque conceptā diutius cohibere non possent; ad Christi gloriam ex umbra in arenam prodire, & quæ diuinitus acceperant bona, cum proximis communicare constituent. Nec mora: Vicetiam ingressi, descriptis inter se celeberrimis oppidi partibus; eadem omnes hora de rebus diuinis ad populum dicere incipiunt, nullo prorsus aut loci apparatu, aut pompa verborum. In triuijs, plateisve, prout cuique locus obtigerat, desumpto ex aliqua forte officina scamno pro suggestu utebātur. populum elata voce, & in gyrum acto supra verticem pileo, ad concionem inuitabant. sermo, vt peregrinorum & hospitem, ex varijs linguis fere mistus, ac minime proprius. Verumtamen is erat orationis impetus, adeo graues ac veræ sententiæ, tanta in omni gestu atq; habitu pietas, deniq; is ardor in oculis emicabat, vt peritissimus quisq; rerū aestimator hos demum esse Christianos concionatores, germanosq; præcones Euāgelij dictitaret: multi etiā qui rei nouitate
ille

illecti cum cæteris initio per iocum
sciniamque ludibundi confluxerant
prudentissimis eorum præceptis, & d
cendi gravitate permoti, deposita pa
latim petulantia lōge alij quàm aeco
ferant, dimissa concione recederent.
Quòd si quis deinde seorsum ad Pa
tres adiret, veritatis & officij studio
fior; hunc vero humanissime accepti
pro ipsius ingenio priuatis institutio
nibus ad omnem virtutem ac religio
nem informabāt. Illud vero præcipue
rem adiuuabat, quòd neq; inanes pla
fus, vt diximus, fucata oratione caper
rent; neque inter ipsam concionem
aut vbi peroratum esset, quamquam
in summa rerū omnium inopia, quid
quā à circumfusa multitudine vel pe
terent ipsi, vel etiam vltro delatum ac
ciperent. breuique constare cœpit, pa
pere tecto ciboque contentos, & ab o
mni auaritia & vanitate abhorrentes
non aures populi scalpere, sed vulner
bus omni ratione mederi; nec suum
potitis, quàm Dei proximorumq; ne
gotium agere. Atq; haud sane dissimil
lis fuit cæterorū Patrum in sua cuiusq;

pro

prouincia probitas & industria; vt etiã
 aliqui ex magnis laboribus & incom-
 modis extremum adierint vitæ discri-
 men. Neque ita multo post, cum euo-
 cati ab Ignatio, vt de rebus communi-
 bus agerent, cuncti Vicetiam cõuenif-
 sent; tanta animorum inclinatio, ac be-
 neuolentia populi Vicetini erga pere-
 grinis apparuit, vt qua nuper in vrbe,
 tribus dumtaxat, cibarij panis, ac fere
 mucidi, quotidiana vix circuitione
 colligebatur quod satis esset ad vitam
 ægerrime tolerandam; in eadem, ipsis
 iam vndecim, ex voluntarijs ciuium e-
 leemosynis omnia ad victum cultum-
 que necessaria large ac benigne suppe-
 terent. Ibidem igitur primas diuinæ
 maiestati hostias immolauere noui sa-
 cerdotes, vno Ignatio excepto, quippe
 qui ad se comparandũ amplius adhuc
 tẽporis sibi sumpserat, & Romę postea
 sacrificãdi fecit initium ad ipsum Pre-
 sepe & incunabula Christi Domini,
 quæ in æde sacratissima beatæ M A-
 RIAE ad Niues religiose coluntur.

L

Ignat